

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล การพัฒนาการจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติเพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาด้านการพูดและการเขียน สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการและเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการแปลความหมายและเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลให้ถูกต้อง ตลอดจนการสื่อความหมายข้อมูลที่ตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย
$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
E1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้
E2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ร้อยละของกระบวนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้
E.I	แทน	ความแตกต่างของคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและคะแนนการทดสอบหลังเรียน

ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การพัฒนาการจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ เพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษา ด้านการพูด และการเขียนของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนปฐมวัย ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ

ตอนที่ 2 การทดลองใช้การจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ เพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษา ด้านการพูดและการเขียนของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติเพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาด้านการพูดและการเขียนของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 80/80

2. วิเคราะห์หาดัชนีประสิทธิผลของความสามารถทางภาษาด้านการพูดและการเขียนของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยการจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ เพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาด้านการพูดและการเขียนของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ผู้วิจัยได้นำเสนอ ดังนี้

ตอนที่ 1 การพัฒนาการจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ เพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาด้านการพูดและการเขียนของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2

ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ครูผู้สอนปฐมวัยที่จัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ จำนวน 3 คน ระหว่างวันที่ 16 ธันวาคม 2556 ถึงวันที่ 20 ธันวาคม 2556 หลังจากทำการสัมภาษณ์ครูผู้สอนปฐมวัยเสร็จ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากเอกสารและจากการถอดเทป โดยการตีความสร้างข้อสรุปจากกรอบประเด็นข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เพื่อนำมาประกอบในการสร้างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ดังนี้

1. หลักการจัดสภาพแวดล้อมในรูปแบบของการสอนภาษาแบบธรรมชาติ

การจัดสภาพแวดล้อม การสอนภาษาจะต้องสร้างสภาพแวดล้อมให้เด็กได้คุ้นเคยกับการใช้ภาษาอย่างมีความหมายและเป็นองค์รวม การเปลี่ยนสภาพแวดล้อมให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระและกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ เริ่มต้นโดยการจัดสภาพพื้นที่ภายในห้องเรียนที่สามารถตอบสนองความต้องการในการเรียนรู้ของเด็กที่มีความแตกต่างหลากหลายได้ การจัดห้องเรียนจึงเป็นการจัดสภาพแวดล้อมให้เด็กได้คุ้นเคยกับคำข้อความ ตัวหนังสือ สัญลักษณ์ที่มีความหมายต่อเรื่องที่เด็กเรียน โดยที่เด็กมีส่วนร่วมในการสร้างสภาพแวดล้อมของการใช้ภาษา สามารถเข้าไปเรียนรู้ซึมซับเอบออบไปด้วยภาษาได้ตลอดเวลา ตัวหนังสือที่ปรากฏในห้องเรียนจะต้องมีเป้าหมายในการใช้จริงๆ หนังสือที่ใช้จะต้องเป็นหนังสือที่ใช้ภาษาที่มีความหมายสมบูรณ์ในตัว ไม่แบ่งเป็นทักยะย่อยๆ ในห้องเรียนที่สอนภาษาแบบธรรมชาติจะจัดให้มีมุมที่ส่งเสริมเรื่องภาษาอย่างชัดเจน เช่น มุมห้องสมุด มุมอ่าน มุมเขียน มุมบทบาทสมมติ มุมวิทยาศาสตร์ มุมบล็อก เป็นต้น โดยทุกมุมจะมีป้ายสัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายต่างๆ ที่มีความหมายในการสื่อสารกับเด็ก มีบรรยากาศของการเรียนรู้แบบร่วมมือ เด็กมีโอกาส

และเวลาที่จะตัดสินใจเลือกลงมือปฏิบัติกิจกรรมเพื่อการเรียนรู้ ด้วยตนเอง เด็กๆ สนใจที่จะอ่าน และเขียนจากความเข้าใจและประสบการณ์ของตัวเองอย่างอิสระและมี ความสุข

(จำเนียร แก้วดวงดี. 16 ธันวาคม 2557 : สัมภาษณ์)

2. แนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ

แนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติเชื่อว่าเด็กเกิดมาพร้อมความสามารถในการเรียนรู้ภาษาได้จากสิ่งแวดล้อมรอบด้าน ชีวิตประจำวัน การเลียนแบบ ไม่เน้นให้เด็กต้องท่องตัวอักษรได้ ไม่เน้นการท่องจำเพื่อให้อ่านออกเขียนได้ตามการเรียนการสอนทั่วไป เด็กไม่ต้องฝึกทักษะตามขั้นตอน เช่น ต้องเขียนได้ก่อน แล้วถึงจะเรียนการอ่าน แต่จะพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนไปพร้อมๆ กัน การพูด เด็กจะได้รับคำถามจากครูเพื่อให้ตอบ กล่าวแสดงความคิดเห็นออกมาเป็นคำพูด มีการแสดงละครเล็กๆ การแสดงบทบาทสมมติ มีชั่วโมงการเล่านิทานที่เปิดโอกาสให้เด็กๆ ได้เปิดหนังสือเพื่อดูภาพและเล่าเรื่องจากภาพเอง ซึ่งสิ่งที่เด็กเล่าออกมาอาจจกคนละเรื่องกับหนังสือนิทานก็ได้ แต่เน้นให้เด็กได้เห็นภาพและเชื่อมโยงออกมาเป็นคำพูด หรือ การอ่าน และการพูด การอ่านนั้นไม่มีถูกหรือผิด แต่ครูผู้ดูแลจะคอยสนับสนุนให้เด็กกล้าใช้ภาษา และหากคำไหนพูดไม่ชัด ผิดเพี้ยน ครูก็จะช่วยพูดแก้ไขให้เด็กพูดตามได้ชัดเจนแบบค่อยเป็นค่อยไป การเขียน เด็กจะได้วาดภาพตามสิ่งที่ครูบอก หรือทำกิจกรรมกลุ่ม เช่น การช่วยกันวาดภาพนิทานและใส่ชื่อตัวเองลงในภาพ นอกจากนี้อาจจะมีการสะกดคำง่ายๆ ซึ่งไม่ใช่การท่องจำ แต่จะเป็นการสอนในรูปประโยคที่ทำให้เด็กเชื่อมโยงไปสู่การฟัง การพูด และการอ่าน เช่น สอนคำว่า ลิง ครูจะไม่สอนแค่ ลอ สระอิ งอ แต่จะสอนว่าลิงหมายถึงอะไร และยกตัวอย่างประโยคให้เด็กเข้าใจ และเชื่อมโยงไปสู่คำอื่น รวมถึงทำให้เด็กสร้างประโยคขึ้นเองได้ บางครั้งการเขียนของเด็กที่เรียนแนวสอนภาษาแบบธรรมชาติจะเป็นการเขียนเชิงสัญลักษณ์ เด็กจะอาจจะเขียนสัญลักษณ์ขึ้นมาแทนคำบางคำ ดังนั้นเด็กที่เรียนแนวนี้จึงอาจจะยังเขียนไม่เป็นตัวหนังสือที่ถูกต้องแบบเด็กระดับเดียวกันในโรงเรียนอื่นที่มีการท่องจำ แต่จะค่อยๆ เรียนรู้ความหมายและพัฒนาไปอย่างต่อเนื่องได้เองในที่สุด

(จำเนียร แก้วดวงดี. 16 ธันวาคม 2557 : สัมภาษณ์)

3. กิจกรรมที่ใช้ในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบธรรมชาติ

การจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติเป็นการจัดกิจกรรมที่ใช้ภาษาเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้ การสื่อสารและการสอนทักษะทางภาษา ฟัง พูด อ่าน เขียนไปพร้อมๆกัน โดยใช้การจัดประสบการณ์จริงในชีวิตประจำวันมี การสนทนา การศึกษานอกสถานที่ การเล่านิทาน การอ่านหนังสือ การทดลอง บทกลอน เพลง เกม คำคล้องจอง งานศิลปะ การแสดงสีหน้าท่าทาง การแสดงความคิดเห็น การเข้าร่วมกิจกรรม โดยเด็กได้แสดงออกทางความคิดสามารถพูด เขียน วาด และมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกับครู และเพื่อนในบรรยากาศที่อบอุ่น ช่วยเหลือแนะนำ ให้กำลังใจ ยอมรับความคิดเห็นของเด็ก กิจกรรมที่ใช้ในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบธรรมชาติ มีดังนี้

3.1 เชื่อมโยงเรื่องที่จะฟัง พูด อ่าน เขียน กับประสบการณ์เดิมของเด็ก

3.2 ฟัง พูด อ่าน เขียน โดยมีความหมายในการใช้จริงให้เด็กเห็น

- ใหม่ ๆ
- ถูกต้อง
- โอกาสที่เหมาะสม
- 3.3 พูดหรืออ่านให้เด็กเห็นเพื่อความสนุกสนานค้นหาวิธีการหรือค้นหาความคิด
 - 3.4 ให้เด็กมีโอกาสฟังคำใหม่ๆ พูด อ่านหรือเขียน แม้จะยังอ่านหรือเขียนไม่
 - 3.5 ให้เด็กทดลอง ฟัง พูด อ่าน หรือ เขียน
 - 3.6 ให้เด็กคาดเดาคำหรือเรื่องราวเมื่ออ่าน
 - 3.7 ให้เด็กคิดประดิษฐ์สัญลักษณ์เพื่อการเขียน
 - 3.8 ตอบสนองความพยายามในการฟัง พูด อ่านและเขียนในทางบวก
 - 3.9 ตอบสนองความพยายามในการฟัง พูด อ่านและเขียนอย่างมีความหมาย
 - 3.10 สอนไวยากรณ์ที่ถูกต้องให้แก่เด็กด้วยการอ่านให้ฟังหรือเขียนให้ดูตาม
 - 3.11 ไม่บังคับให้เด็กได้เรียนรู้ตามลำดับขั้นตอนที่ครูกำหนดไว้
 - 3.12 ให้เด็กแต่ละคนอ่านหรือเขียน ตามความสนใจในเวลาเดียวกัน
 - 3.13 ใช้หนังสือที่มีลักษณะที่เด็กคาดเดาได้
 - 3.14 จัดประสบการณ์อย่างเหมาะสมกับพัฒนาการ ฟัง พูด อ่าน และเขียนต้องเป็นสิ่ง

(วรรณิ ศรีสุราษ. 17 ธันวาคม 2557, สัมภาษณ์)

4. ขั้นตอนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวทางภาษาแบบธรรมชาติ

การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวทางภาษาแบบธรรมชาติ มีการดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นนำ

เป็นการนำเข้าสู่กิจกรรม โดยให้เด็กเกิดความคุ้นเคยและกระตือรือร้นที่จะทำกิจกรรม โดยมีการนำเข้าสู่กิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การร้องเพลง การสนทนาพูดคุย เล่าเรื่องราวจากประสบการณ์เกมปริศนาคำทาย การเคลื่อนไหวประกอบจังหวะ

ขั้นกิจกรรม

เป็นขั้นที่จัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวทางภาษาแบบธรรมชาติ โดยผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ ได้แก่ กิจกรรมเล่านิทาน กิจกรรมเกมการศึกษา และกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ในการดำเนินกิจกรรมครูต้องเป็นผู้จัดกิจกรรมเพื่อให้เด็กเกิดทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียนโดยใช้ความคิดอย่างมีระบบอย่างสอดคล้องผสมผสานเพื่อกระตุ้นให้เกิดทักษะผ่านการเรียนรู้และจากประสบการณ์

ขั้นสรุป

เป็นขั้นที่ครูใช้คำถามย้ำทบทวนเกี่ยวกับเนื้อหาเรื่องราวต่างๆ ในการทำกิจกรรม และกระตุ้นให้เด็กมีส่วนร่วมในการสรุปความรู้ที่ได้รับจากกิจกรรมผ่านชิ้นงานหรือการพูดคุยสนทนา เพื่อให้เด็กเกิดการทบทวนเรียนรู้

(วรรณิ ศรีสุราษ. 17 ธันวาคม 2557 : สัมภาษณ์)

5. สิ่งที่ได้ก็จะได้รับจากแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ

5.1 เด็กจะฟัง พูด อ่าน เขียนได้โดยวิธีธรรมชาติและได้พัฒนาทักษะดังกล่าวไปพร้อมๆ กันอย่างเชื่อมโยง เพราะเกิดจากการคุ้นเคยกับหนังสือและมีประสบการณ์กับตัวหนังสือที่มาพร้อมกับกิจกรรมในชีวิตประจำวัน

5.2 เด็กจะมีทัศนคติที่ดีกับภาษา เพราะเด็กเกิดการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง โดยบังคับให้ท่องจำ หรือมีการทำโทษเมื่อพูดผิด เขียนผิด

5.3 เด็กจะชินกับการเรียนรู้ภาษาจากสิ่งรอบตัว และฝึกฝนให้เป็นนักอ่าน นักเรียนรู้ภาษาที่ดี เช่น จากหนังสือพิมพ์ จากนิทาน จากข้อความบนฉลากอาหาร เป็นต้น

5.4 เด็กจะรู้จักการเข้าสังคม และการใช้ภาษาในการสื่อสารกับผู้อื่นอย่างชัดเจน และถูกต้อง ส่งเสริมให้เป็นคนมีบุคลิกภาพที่ดี

5.5 เด็กจะมีจินตนาการ และพัฒนาการที่สมวัย เพราะเรียนรู้จากการสร้างสัญลักษณ์แทนภาษาขึ้นมาก่อนจะพัฒนามาสู่การเรียนการสอนแบบอ่านออกเขียนได้ และการใช้ประสบการณ์รอบตัวเป็นเครื่องมือสอนภาษาจะเป็นสิ่งที่ใกล้ตัวมากที่สุด ทำให้เด็กรู้จักใช้ทรัพยากรรอบๆ ตัวอย่างมีประโยชน์และเข้าใจความต้องการของตัวเองก่อนที่จะโดนรูด้าจากสิ่งเร้าภายนอก

(บัวผัน ทับขา. 20 ธันวาคม 2557 : สัมภาษณ์)

6. ข้อเสนอแนะในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวทางภาษาแบบธรรมชาติ

6.1 เด็กปฐมวัยที่อยู่ในโรงเรียนอนุบาล สามารถที่จะเรียนภาษาอ่านและเขียนโดยวิธีธรรมชาติ กล่าวคือเด็กคุ้นเคยกับตัวหนังสือ และตัวหนังสือจากประสบการณ์และเขียนเพื่อสื่อสารจากการวาดและสะกดเอง ซึ่งการสอนภาษาในระดับปฐมวัยเป็นการสร้างสิ่งแวดล้อมให้เด็กฟังทุกวัน และสนทนาพูดคุยกับเด็กเล่าเรื่องจากการพูด และการเขียนหรือการวาด การแสดง

6.2 การสอนภาษาต้องยึดเด็กเป็นศูนย์กลาง ครูต้องศึกษาเด็กเป็นรายบุคคล ศึกษาความสนใจ ความสามารถ และสอนเด็กตามระดับความสามารถที่แตกต่างกัน อาจกล่าวได้ว่าเด็กเป็นผู้ให้ข้อมูล แก่ครูในการเตรียมและวางแผนการสอน

6.3 ส่งเสริมให้เด็กสนใจและรักที่จะเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง การที่จะให้เด็กเกิดแรงจูงใจภายในจะต้องให้เด็กมีโอกาสเลือกเรื่องหรือหนังสือที่สนใจ

6.4 การสอนภาษามีพื้นฐานมาจากประสบการณ์จริงที่มีความหมายต่อเด็ก เช่น การศึกษานอกสถานที่ การทดลองวิทยาศาสตร์ การประกอบอาหาร การทำสวน การเลี้ยงสัตว์

6.5 ให้เด็กเห็นประโยชน์ของการใช้ภาษาในลักษณะต่าง ๆ เช่น จดหมาย หนังสือพิมพ์ บ้ายประกาศ ฉลากยา

6.6 ให้เด็กได้มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน ครู ผู้ใหญ่ และสื่ออุปกรณ์ซึ่งการปฏิสัมพันธ์เป็นไปในทางสนับสนุนให้กำลังใจช่วยเหลือส่งเสริมซึ่งกันและกัน ทำให้เด็กมีความมั่นใจ กล้าพูด กล้าเขียน โดยไม่กลัวผิด

6.7 การสอนต้องให้สัมพันธ์กับประสบการณ์ และชีวิตของผู้เรียนการสอน ลักษณะบูรณาการ

(บัวผัน ทับชา. 20 ธันวาคม 2557 : สัมภาษณ์)

จากข้อมูลข้างต้น ผู้วิจัยได้นำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์ โดยยึดหลักการของการสอนภาษาแบบธรรมชาติ 3 ประการ คือ การจัดสภาพแวดล้อมใน รูปแบบของการสอนภาษาแบบธรรมชาติ กระบวนการเรียนรู้แบบธรรมชาติตามวัยวุฒิของเด็ก และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู จัดประสบการณ์การเรียนรู้ในกิจกรรมเสริม ประสบการณ์ มี 3 ขั้นตอน คือ

1. ชี้นำหรือวางแผน เด็กวางแผนการดำเนินกิจกรรมร่วมกับครู ทำกิจกรรมที่ครู กำหนดให้ ได้แก่ การเล่านิทาน การร้องเพลง การท่องคำคล้องจอง กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ การแสดงบทบาทสมมติ

2. ชี้นกิจกรรม เด็กทำกิจกรรมที่ครูกำหนดให้ โดยที่เด็กมีอิสระในการคิดและ ถ่ายทอดความคิดออกมาทางการพูดและการเขียน เป็นการสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจความรู้สึกของ ตนเอง เด็กทำกิจกรรมทักษะทางด้านภาษาประกอบด้วยการพูดและเขียนและคิดอย่างมี กระบวนการในการทำกิจกรรมต่างๆ โดยมีครูคอยดูแล และแนะนำขณะทำกิจกรรมเมื่อเด็ก ต้องการช่วยเหลือ 3. ชี้นสรุป เด็กและครูร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมนั้นๆ โดยผ่าน การทำกิจกรรมต่างๆเด็กได้ใช้ทักษะทางภาษาทั้งด้านการพูดและการเขียนอย่างมีกระบวนการ ระยะเวลาทั้ง 3 ขั้นตอน จะใช้เวลา 5 วัน ใน 1 สัปดาห์ จำนวน 4 สัปดาห์ 20 แผนการจัด ประสบการณ์ 20 วัน วันละ 45 นาที แล้วนำแผนการจัดประสบการณ์เสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อทำการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดประสบการณ์ และนำผลการประเมิน ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาหาค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแผนการจัดประสบการณ์ ได้ค่าเฉลี่ย 4.71 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดในภาคผนวก

ตอนที่ 2 การทดลองใช้การจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ เพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษา ด้านการพูดและการเขียนของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาแบบ ธรรมชาติเพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาด้านการพูดและการเขียนของนักเรียนชั้นอนุบาล ปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 80/80

ผู้วิจัยได้ทำการทดลองกับกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 19 คน ระหว่างวันที่ 20 มกราคม 2557 ถึงวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2557 โดยให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายทำแบบทดสอบก่อน เรียน แล้วให้นักเรียนเรียนจากแผนการจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ เพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาด้านการพูดและการเขียน จำนวน 20 แผน หลังจากนั้น นักเรียนทำกิจกรรมและแบบทดสอบย่อยในแต่ละแผนแล้ว ผู้วิจัยได้นำมาหาค่าเฉลี่ย ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย ประเมินทักษะปฏิบัติและทดสอบหลังเรียน ด้วย แบบทดสอบชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน ผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 คะแนนจากการประเมิน ก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียนด้วยแผนการจัดประสบการณ์ ตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ เพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาด้านการพูดและการเขียน

เลขที่	คะแนนประเมินก่อนเรียน (42)	คะแนนประเมินผลระหว่างจัดประสบการณ์								รวมคะแนนระหว่างจัดประสบการณ์ (96)	คะแนนประเมินผลหลังจัดประสบการณ์		รวม (42)
		ด้านการพูด (48)				ด้านการเขียน (48)					ด้านการพูด (20)	ด้านการเขียน (22)	
		สัปดาห์ที่											
		1	2	3	4	1	2	3	4				
1	20	10	10	10	10	11	11	11	11	11	17	20	37
2	22	9	9	10	10	10	10	10	11	11	18	18	36
3	22	10	10	10	10	11	11	11	11	11	18	20	38
4	24	10	10	10	10	10	10	10	10	10	18	18	36
5	19	8	8	10	10	10	10	10	10	10	17	18	35
6	22	8	8	9	10	10	10	10	10	10	16	19	35
7	22	9	9	9	10	10	11	11	11	11	18	18	36

เลขที่	คะแนน ประเมิน ก่อนเรียน (42)	คะแนนประเมินผลระหว่างจัดประสบการณ์												รวม (42)		
		ด้านการพูด (48)				ด้านการเขียน (48)				รวมคะแนน ระหว่างจัด ประสบการณ์ (96)	คะแนนประเมินผลหลังจัด ประสบการณ์		รวม (42)			
		สัปดาห์ที่				สัปดาห์ที่					ด้านการพูด (20)	ด้านการเขียน (22)				
		1	2	3	4	1	2	3	4							
8	23	9	9	9	10	10	10	10	10	10	10	10	11	16	19	35
9	19	8	9	9	10	10	10	10	10	10	10	10	10	16	18	34
10	21	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	11	18	18	36
11	22	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	11	16	18	34
12	20	9	9	9	10	10	10	10	10	10	10	10	11	16	19	35
13	20	9	9	9	10	10	10	10	10	11	11	11	11	15	18	33
14	21	9	9	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	17	18	35
15	22	9	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	11	18	20	38
16	23	9	9	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	18	18	36

เลขที่	คะแนนประเมินก่อนเรียน (42)	คะแนนประเมินผลระหว่างจัดประสบการณ์				รวมคะแนนระหว่างจัดประสบการณ์ (96)	คะแนนประเมินผลหลังจัดประสบการณ์		รวม (42)	
		ด้านการพูด (48)		ด้านการเขียน (48)			ด้านการพูด (20)	ด้านการเขียน (22)		
		ลำดับที่ที่								
		1	2	3	4					
17	22	8	9	10	10	10	10	10	18	34
18	20	10	10	10	10	10	10	10	19	35
19	19	10	10	10	11	11	11	11	20	37
รวม	403								1513	675
\bar{X}	21.21								79.63	35.52
S.D	1.47								2.83	1.34
ร้อยละ	50.50								82.94	84.58

จากตารางที่ 7 พบว่า คะแนนรวมก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 21.21 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.47 คิดเป็นร้อยละ 50.50 ของคะแนนเต็ม คะแนนระหว่างเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 79.63 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.83 คิดเป็นร้อยละ 82.94 ของคะแนนเต็ม และได้คะแนนจากการทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 35.52 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.34 คิดเป็นร้อยละ 84.58 ของคะแนนเต็ม

ตารางที่ 8 ประสิทธิภาพของการจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติเพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาด้านการพูดและการเขียนของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 80 /80

คะแนน	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	ร้อยละของคะแนน
ประสิทธิภาพด้านกระบวนการ (E1)	96	79.63	2.83	82.94
ประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ (E2)	42	35.52	1.34	84.58
ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ (E1 /E2) 82.94/84.58				

จากตารางที่ 8 พบว่าประสิทธิภาพด้านกระบวนการ คิดเป็นร้อยละ 82.94 และประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ คิดเป็นร้อยละ 84.58 ดังนั้น การจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติเพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาด้านการพูดและการเขียนของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 จึงมีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.94/84.58 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80 / 80 ที่ตั้งไว้

2. วิเคราะห์หาดัชนีประสิทธิผลของความสามารถทางภาษาด้านการพูดและการเขียนของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยการจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผลของการจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติเพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาด้านการพูดและการเขียนของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ปรากฏผลดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ดัชนีประสิทธิผลของความสามารถทางภาษาด้านการพูดและการเขียนของนักเรียนชั้น
อนุบาลปีที่ 2 โดยการจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ

จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม (42 × 19)	คะแนนก่อน เรียน	คะแนนหลังเรียน	ดัชนีประสิทธิผล (E.I)
19	798	403	675	0.68

จากตารางที่ 9 พบว่า ดัชนีประสิทธิผลของความสามารถทางภาษาด้านการพูดและการเขียนของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยการจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ มีค่าเท่ากับ 0.68 แสดงว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้นกว่าเดิมคิดเป็นร้อยละ 68

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาการจัดการจัดประสบการณ์ ตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ เพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษา ด้านการพูดและการเขียนของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ผู้วิจัยได้สรุปผลตามขั้นตอน ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย
2. สรุปผลการวิจัย
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาการจัดการจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ เพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาด้านการพูดและการเขียนของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของการจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติเพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาด้านการพูดและการเขียนของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2
3. เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของความสามารถทางภาษาด้านการพูดและการเขียนของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยการจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ

สรุปผลการวิจัย

1. การพัฒนาการจัดการจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ เพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาด้านการพูดและการเขียนของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.71
2. ประสิทธิภาพของการจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ เพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาด้านการพูดและการเขียนของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 82.94/84.58 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้
3. ค่าดัชนีประสิทธิผลของความสามารถทางภาษาด้านการพูดและการเขียนของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยการจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติมีค่าเท่ากับ 0.68 แสดงว่าการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาแบบ

ธรรมชาติเพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาด้านการพูดและการเขียนของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ทำให้นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ 68

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลการพัฒนาจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ เพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาด้านการพูดและการเขียนของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีประเด็นที่จะนำมาอภิปรายผลดังนี้

1. การพัฒนาการจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ เพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาด้านการพูดและการเขียนของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมีความเหมาะสมอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.71 ผลการวิจัยนี้แสดงว่าการจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ มีความเหมาะสมในการนำไปใช้จัดประสบการณ์เพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาด้านการพูดและการเขียนของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 เนื่องจากผู้วิจัยได้สร้างแผนการจัดประสบการณ์โดยยึดหลักการของการสอนภาษาแบบธรรมชาติ 3 ประการ คือ การจัดสภาพแวดล้อมในรูปแบบของการสอนภาษาแบบธรรมชาติ กระบวนการเรียนรู้แบบธรรมชาติตามวัยวุฒิของเด็ก และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู จัดประสบการณ์การเรียนรู้ในกิจกรรมเสริมประสบการณ์ มี 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 ชื่นนำหรือวางแผน เด็กวางแผนการดำเนินกิจกรรมร่วมกับครู ทำกิจกรรมที่ครูกำหนดให้ ได้แก่ การเล่านิทาน การร้องเพลง การท่องคำคล้องจอง กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ การแสดงบทบาทสมมติ ขั้นตอนที่ 2 ขั้นกิจกรรม เด็กทำกิจกรรมที่ครูกำหนดให้ โดยที่เด็กมีอิสระในการคิดและถ่ายทอดความคิดออกมาทางการพูดและเขียน เป็นการสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจความรู้สึกของตนเอง เด็กทำกิจกรรมที่ทักษะทางด้านภาษาประกอบด้วย การพูดและเขียนและคิดอย่างมีกระบวนการในการทำกิจกรรมต่างๆ โดยมีครูคอยดูแล และแนะนำขณะทำกิจกรรมเมื่อเด็กต้องการช่วยเหลือ ขั้นตอนที่ 3 ขั้นสรุป เด็กและครูร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้จากการจัดกิจกรรมนั้นๆ โดยผ่านการทำกิจกรรมต่างๆ เด็กได้ใช้ทักษะทางภาษาทั้งด้านการพูดและการเขียนอย่างมีกระบวนการ ทำให้เด็กได้พัฒนาทักษะทางภาษาบนพื้นฐานของการเรียนการสอนภาษาแบบธรรมชาติ ซึ่งสอดคล้องกับการจัดประสบการณ์ที่ กุลยา ตันติผลาชีวะ (2545 : 146 - 147) กล่าวว่าเมื่อเด็กพูดได้ จะพูดไม่หยุด เพราะการพูดของเด็กเป็นความต้องการที่จะสื่อสารกับผู้อื่น แต่เด็กมีถ้อยคำ การสื่อสารที่ค่อนข้างจำกัด จึงพยายามแสวงหาการใช้คำพูดด้วยตนเอง สิ่งเร้าที่มีประโยชน์คือการเปิดโอกาสให้เด็กได้พูดถึงสิ่งที่ชอบด้วยคำพูดของเขาเอง สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ประเทือง สุภาสอน (2550 : 136) ได้ศึกษาการพัฒนาการจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติที่มีผลต่อความสามารถทางภาษาและความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลสกลนคร พบว่า ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมีความเหมาะสมอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 เพราะการจัดประสบการณ์ด้านการพูด ครูได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนจากประสบการณ์จริงในชีวิตประจำวัน ครูพยายามเข้าใจและรับฟัง

เด็กช่วยแนะนำการพูดและเปิดโอกาสให้เด็กพูดเพื่อสื่อความหมาย และสอดคล้องกับผล การศึกษาของ รติรัตน์ คล่องแคล่ว (2551 : 128) ได้ศึกษาผลการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติที่มีต่อทักษะการพูดภาษาไทยของเด็กปฐมวัยไทยอีสาน พบว่า ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมีความเหมาะสมอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 จากการจัดกิจกรรม บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมทำให้เด็กเกิดความว่องไวทำให้เด็ก กล้าพูดกล้าแสดงออก การจัดประสบการณ์ด้านการเขียนครุจัดกิจกรรมกระตุ้นเด็กให้มีแรงจูงใจ อยากเขียน และให้เขียนเมื่อมีความสนใจอยากเขียน โดยดูคำต่างๆ จากอุปกรณ์ที่นำมาใช้ใน กิจกรรมต่าง ๆ เช่น กิจกรรมทัศนศึกษาไม้ดอกไม้ประดับ ครูดัดชื่อดอกไม้ดอกไม้ใบ นักเรียน ไม่เพียงวาดภาพดอกไม้แต่นักเรียนเขียนชื่อดอกไม้กำกับที่ผลงานด้วย ซึ่งสอดคล้องกับการจัด ประสบการณ์ที่ บุซง ดันติวงศ์ (2535 : 142-150) กล่าวว่า การจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียน ที่สอนภาษาแบบธรรมชาติว่าเด็กได้อ่านเขียนจากภาษาที่อยู่รอบตัวตลอดเวลา ในห้องเรียนที่ สอนภาษาแบบธรรมชาติเด็กจะได้ทำกิจกรรมหลายอย่างในเวลาเดียวกัน เด็กได้ตัดสินใจเลือก กิจกรรมเหล่านั้นเอง เด็กจะได้คิดเรื่องที่เขาสนใจมีประสบการณ์ตรงได้เขียนจากเข้าใจและ ประสบการณ์ตรง และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ไพรวลัย ขนานแข็ง (2549 : 80) ได้ศึกษา การพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์กิจกรรมการเล่นตามมุมตามแนวการสอนภาษาแบบ ธรรมชาติเพื่อพัฒนาด้านการเขียนสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลศึกษาปีที่ 1 พบว่า การจัด ประสบการณ์กิจกรรมการเล่นตามมุมตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติเพื่อพัฒนาด้าน การเขียนสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลศึกษาปีที่ 1 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมีความเหมาะสม อยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 ส่งผลให้นักเรียนมีความมั่นใจและมีพัฒนาการในด้าน การเขียนมากขึ้น และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ กิติมา บุญยศ (2554 : 86) ได้ศึกษา การใช้แนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติสำหรับเด็กก่อนวัยเรียนโดยใช้นิทาน พบว่า ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญมีความเหมาะสมอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 เนื่องมาจากกิจกรรม ที่ครูจัดเด็กสามารถเขียนได้ตลอดเวลาโดยเขียนและวาดภาพตามตัวอย่าง ตามจินตนาการและ เป็นไปด้วยความสมัครใจ

2. แผนการจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ เพื่อส่งเสริม ความสามารถทางภาษาด้านการพูดและการเขียนของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.94/84.58 หมายความว่านักเรียนได้คะแนนจากการประเมินย่อย ความสามารถทางภาษาด้านการพูด การเขียน และพฤติกรรมการเรียน ระหว่างเรียนรู้จากการจัด ประสบการณ์ ทั้ง 20 แผนการจัดประสบการณ์ คิดเป็นร้อยละ 82.94 และนักเรียนได้คะแนน เฉลี่ยจากการทำแบบประเมินความสามารถทางภาษาหลังการจัดประสบการณ์คิดเป็นร้อยละ 84.58 แสดงว่าแผนการจัดประสบการณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ จูติพร มะเตือขุมพร (2548 : 68) ได้ศึกษาการพัฒนาแผน การจัดประสบการณ์เพื่อเตรียมความพร้อมด้านการอ่านโดยใช้หนังสือภาพประกอบคำคล้องจอง พบว่า แผนการจัดประสบการณ์มีประสิทธิภาพ 91.36/89.44 และสอดคล้องกับผลการศึกษา ของ จัสณี เหล่าเสถียรกิจ ที่ศึกษาการพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์เด็กปฐมวัยโดยใช้นิทาน

เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้พฤติกรรมสังคม พบว่า แผนการจัดประสบการณ์มีประสิทธิภาพ 83.91/88.18 ที่เป็นเช่นนี้เพราะแผนการจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ ธรรมชาติ เพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาด้านการพูด และการเขียนของนักเรียนชั้นอนุบาล ปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นอย่างมีระบบ คือศึกษาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 ทฤษฎีการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้อง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมและแนวการวัดและ ประเมินผล ประกอบกับการสัมภาษณ์ การไปศึกษาดูงานโรงเรียนที่จัดประสบการณ์ตามแนว การสอนภาษาแบบธรรมชาติธรรมชาติ ดำเนินการสร้างแผนการจัดประสบการณ์ตามรูปแบบและ กระบวนการจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติธรรมชาติตามที่กำหนดไว้ และที่สำคัญคือ แผนการจัดประสบการณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้รับการตรวจสอบแก้ไขปรับปรุงจาก อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และได้ผ่านการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้ได้แผน การจัดประสบการณ์ที่สมบูรณ์ มีคุณภาพ สามารถนำไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี และเป็นแผนการจัดประสบการณ์ที่เน้นการเรียนรู้ที่มีความหมายและเป็นองค์รวม และเปิด โอกาสให้เด็กได้ถ่ายทอดความคิดโดยการผ่านการเล่น เป็นการเปิดโอกาสให้เด็กได้ฝึกพูด และ เขียนในกิจกรรมที่หลากหลาย ได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมที่สอดคล้องกับชีวิตประจำวัน เด็กได้ ปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม เช่น การทัศนศึกษา การทดลองปฏิบัติจริง ได้แสดงความคิดผ่าน รูปแบบของการสนทนา การอภิปราย การเขียน การเคลื่อนไหว การแสดงท่าทาง การวาดรูป และงานประดิษฐ์ตามความสนใจของนักเรียน ซึ่งครูมีบทบาทในการตอบสนองความต้องการ ความสนใจของนักเรียน ครูช่วยเหลือแนะนำทันทีที่นักเรียนต้องการที่จะพูด และเขียน ใช้ คำถามโต้ตอบจูงใจให้นักเรียนอยากแสดงออก จากการลองผิดลองถูกในการปฏิสัมพันธ์กับ สิ่งแวดล้อมและบุคคลรอบตัว

3. ดัชนีประสิทธิผลของความสามารถทางภาษาด้านการพูดและการเขียนของนักเรียน ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยการจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติมีค่าเท่ากับ 0.68 แสดงว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนรู้เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 68 ทั้งนี้เนื่องมาจาก นักเรียนได้รับการจัดประสบการณ์ที่เน้นการเรียนรู้ที่มีความหมายและเป็นองค์รวม และเปิด โอกาสให้เด็กได้ถ่ายทอดความคิดโดยการผ่านการเล่น เป็นการเปิดโอกาสให้เด็กได้ฝึกพูดและ เขียนในกิจกรรมที่หลากหลาย ได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมที่สอดคล้องกับชีวิตประจำวัน เด็กได้ ปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม เช่น การทัศนศึกษา การทดลองปฏิบัติจริง ได้แสดงความคิดผ่าน รูปแบบของการสนทนา การอภิปราย การเขียน การเคลื่อนไหว การแสดงท่าทาง การวาดรูป และงานประดิษฐ์ตามความสนใจของนักเรียน ซึ่งครูมีบทบาทในการตอบสนองความต้องการ ของนักเรียน สอดคล้องกับแผนการจัดประสบการณ์ที่ อารี สันهوري (2535 : 213) อธิบายว่า การสอนภาษาแบบธรรมชาติเป็นการสอนที่ทำให้เด็กกล้าแสดงออกโดยไม่กลัวผิด มีแบบอย่างที ดีในการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนจากผู้ใหญ่ การเรียนรู้ภาษาของเด็กจะง่ายและ สนุก ได้มีประสบการณ์ตรงมีโอกาสได้อภิปรายพูดคุยในบรรยากาศที่อบอุ่น เด็กจะเรียนรู้ภาษา ได้ดี ถ้าเข้าใจทั้งหมดช่วยให้เด็กเรียนอย่างมีความสุขและไม่เรียนด้วยตนเอง สอดคล้องกับผล การศึกษาของ รติรัตน์ คล่องแคล่ว(2551 : 128) ได้ศึกษาผลการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

ตามแนวทางภาษาแบบธรรมชาติที่มีต่อทักษะการพูดภาษาไทยของเด็กปฐมวัยไทยอีสาน พบว่า ทักษะการพูดภาษาไทยของเด็กปฐมวัยไทยอีสานในระหว่างการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวทางภาษาแบบธรรมชาติโดยรวมและรายด้านเพิ่มขึ้น และนอกจากนี้เนื้อหาที่นำมาจัดประสบการณ์ให้กับนักเรียนก็เป็นเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของนักเรียนและ กิจกรรมที่นำมาจัดก็เน้นการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ มีเทคนิคและกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุพิชญา ชมวิชา (2550 : 68) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์โดยใช้เทคนิค TGT พบว่าแผนการจัดประสบการณ์มีดัชนีประสิทธิผลคิดเป็นร้อยละ 69.50 สอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุพรรณนา บุตรพรม (2550 : 90) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการชั้นอนุบาลปีที่ 2 สารธรรมชาติ รอบตัว หน่วย กลางวัน กลางคืน พบว่า แผนการจัดประสบการณ์มีดัชนีประสิทธิผลคิดเป็นร้อยละ 56.89

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

- 1.1 ควรจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในแต่ละกิจกรรมให้เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ
- 1.2 ปรับกิจกรรมให้เหมาะสมกับบริบทโรงเรียนและชุมชน
- 1.3 การใช้คำถามของครุควรใช้ภาษาที่เหมาะสมกับวัยของนักเรียน เพื่อจะได้ใช้คำถามให้ถูกต้องตรงประเด็นและมีคุณภาพ
- 1.4 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูผู้สอนจะต้องคำนึงถึงพัฒนาการของเด็กเป็นสำคัญ เพราะการจัดกิจกรรมที่ยากเกินไป ทำให้นักเรียนไม่เข้าใจในสิ่งที่เรียนและหมดความสนใจในกิจกรรมนั้นๆ

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป

- 2.1 ควรมีการศึกษากิจกรรมจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติที่ส่งผลต่อความสามารถทางภาษาด้านอื่น เช่น ด้านการฟังและการอ่าน
- 2.2 ควรมีการศึกษาถึงวิธีการจัดประสบการณ์อื่นๆที่ส่งผลต่อความสามารถทางภาษาของนักเรียนในระดับชั้นอนุบาล